

מ"ת 22789/04/21 - מדינת ישראל נגד וליד טאהא

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 22789-04-21 מדינת ישראל נ' טאהא(עציר)
תיק חיצוני: 315583/2021

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיב וליד טאהא (עציר)

החלטה

לפניי בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו בת"פ 22765-04-21.

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, היזק לרכוש במזיד, תקיפת קטין וגרימת חבלה של ממש ואיומים.

בהתאם לכתב האישום (הוגש ביום 12.4.21), המשיב הנו אחיהם של סייף טאהא, ושל מ"ט, יליד 26.5.04, ובנו של שאדי טאהא.

במועד הרלוונטי התגוררו המשיב, אביו ואחיו בבית בכפר כנא, כשהמשיב וסייף עבדו יחדיו בעסק משפחתי לניקוי רכבים בכפר כנא.

נטען, כי ביום 1.4.21, בשעה 3:00, חזר המשיב לבית ופגש בסייף. המשיב החל לצעוק על סייף בנוכחות בני משפחה נוספים, וזעם על צורת הדיבור של סייף כלפיו. בהמשך, החל המשיב להשתולל, שבר מאוורר ותנור שהיו בבית, ותקף את אחיו סייף בכך שהחל לדחוף אותו באמצעות ידיו, הכה אותו במכה לפניו, וזרק לעברו מאפרה אשר פגעה בפניו. בהמשך, ביקשו האב האח הקטין מ"ט למנוע מן המשיב להמשיך בתקיפתו את סייף, ובתגובה תקף המשיב את מ.ט. בדחיפה באמצעות ידיו, והקטין הוטח במסגרת המיטה ונפגע בראשו. בהמשך, הניף המשיב כסא ברזל, השליך אותו לעבר סייף, ופגע בגבו של אביו.

נטען, כי מעשי המשיב גרמו לאב, למ"ט, ולסייף את החבלות שפורטו בכתב האישום, וצוין כי גם המשיב נחבל כתוצאה מהתגוננות סייף ומעורבות בני משפחה נוספים.

בהמשך, לאחר שהמשיב איים על בני המשפחה כי במידה וסייף יפתח את העסק הוא ישבור אותו, פנו בני המשפחה לעזרת המשטרה. בשעה 23:00 לערך, הגיע כוח משטרה, אשר כלל מספר שוטרים, אל

הבית. שוטרים ביקשו מן המשיב להתלוות אליהם לתחנת המשטרה. נטען, כי המשיב הכשיל את השוטרים בכך שניסה להתחמק מהם, תוך שהלך לכיוון המטבח, ואיים כי יביא סכין מהמטבח. המשיב אף אמר לשוטרים כי אינו רוצה ללכת, וכי אם ילך ישבור, יחזור משוגע, ואם יגיע לתחנה ישגע את בני משפחתו, ויחזור גם אם יכנס לעשרים שנים.

2. יחד עם כתב האישום הוגשה בקשה זו, לעצור את המשיב עד תום ההליכים.

ראיות לכאורה

3. ב"כ המשיב טען כי קיימת חולשה בראיות, וכי בניגוד למתואר בכתב האישום, מדובר בסכסוך קל בין המשיב, שהנו צעיר שטרם מלאו לו 21 שנה, ולכן הוא "בגיר צעיר", לבין אחיו, שבו התערבו גם האב ואח נוסף. נטען שמדובר בתקיפות הדדיות בין שני האחים, וכי אחיו של המשיב סייף נשך את המשיב והותיר על גופו סימן נשיכה, וסימן חבלה נוסף. צוין בעניין זה כי גם האב סייף נחקר תחת אזהרה, אך לא נתן הסבר הגיוני לפגיעות שעל גופו של המשיב, אלא רק בחקירתו השלישית, שבה לראשונה אישר כי נשך את המשיב, והסביר את השיהוי שבגרסתו בכך שחש לחץ ופחד. נטען כי קיימת חולשה בגרסת האב סייף, וכי חולשה זו מחזקת את גרסת המשיב, על כך שמדובר בתקיפה הדדית, אשר הועצמה לרעת המשיב בכתב אישום בלתי אובייקטיבי. נטען כי החבלות שעל גופו של המשיב חמורות מאלה שנגרמו לכאורה לסייף אחיו.

4. ב"כ המבקשת אישר כי אכן ננקטה אלימות גם כלפי המשיב מצד בני משפחה אחרים, לשם הגנה ובתגובה לאלימותו, ואף הפנה לכך שכתב האישום מציין זאת במפורש. חרף האמור, נטען, אין בכך לשלול קיומן של ראיות לכאורה. התובע הפנה להודעותיהם של בני המשפחה, לחבלות שעל גופו של האב, ולאיומים הקשים שהמשיב השמיע, גם כששוטרים כבר היו בבית.

5. עיינתי אפוא בחומר הראיות לאור טיעוני הצדדים, ומצאתי כי מתקיים בסיס ראיתי לאלימות המיוחסת למשיב, וכי לא מדובר באירוע זניח. כתב האישום מבוסס היטב על הראיות לכאורה. אנמק כעת את מסקנתי -

6. החקירה החלה מפנייה למוקד המשטרה, מיום 1/4/21 שעה 23.03, על כך שבחור תוקף את אביו ואחים שלו. למקום הגיע כוח משטרה (ראה דו"ח פעולה של שרון אסלן המסומן "ו"), שמצא את המשיב בבית עם בני משפחה. המשיב התלהם וצעק כי אחיו הקטן לא נתן לו כבוד, הלך למטבח, איים לתפוס סכין והודיע שלא יגיע לתחנה, ואף התנגד פיזית לשוטרים, גם כשהודיעו לו כי ישתמשו בטייזר אם ימשיך. המשיב הוכנע בטייזר והובא לחקירה.

7. התנהגותו של המשיב מול השוטרים צולמה במצלמת גוף (דו"ח תובנות "יז"), והוקלטו אמרותיו כי אם יחזור "ישבור", וכי "יחזור משוגע". המשיב אמר גם כי תקף את אחיו הקטן סייף, ושזה "עניין רגיל", אך הכחיש מול השוטרים שתקף את אביו.

8. תועדו צילומי החבלות על גופו של האח סייף ועל גבו של האב שאדי, ותועדו חדר בבית ובו רהיטים הפוכים.

9. בדו"ח נוסף, של השוטר עימאד פוארסה (כג') צויין כי השוטר קיבל שיחה טלפונית מקרוב משפחתה של אם המשיב, אדם בשם פריד חמדאן המשמש קב"ט המועצה, שביקש סיוע כי אם המשיב מסרה שבנה עצבני ותוקף את בני משפחתו. השוטר פוארסה הגיע לבית יחד עם המודיע פריד חמדאן שם פגשו במשיב ובאביו. המשיב מסר כי אחיו סייף לא נותן לו כבוד, ובהמשך, סירב לשתף פעולה עם המשטרה, כפי שצויין לעיל, ואף הלך למטבח כדי להצטייד בסכין.

10. אביו של המשיב שאדי מסר למשטרה בעת שהשוטרים היו בביתו, כי מאז יום קודם לפנות בוקר המשיב משרה אימה בבית, וכי הוא מבקש מהמשטרה לקחת את המשיב. האב מסר כי הוא חושד שהמשיב משתמש הסמים, כי הוא עצבני, וכי נסיונות להרגיעו לא צולחים. לגבי האירוע, מסר האב כי המשיב ניסה לתקוף את סייף אחיו, וכי תקף אף את האב עצמו ואת הבן הנוסף חמודה, שניסו להרגיעו.

בגרסה מאוחרת ומפורטת יותר, תיאר האב כי מיד עם כניסתו של סייף הביתה, התנפל עליו המשיב, שהיה בבית עוד קודם, בדרישה לנהוג בו כבוד בן בכור. לטענת האב, המשיב תקף את סייף, שנמנע מלענות, במכה בפנים ובהטחת חפצים, והשתולל בבית, שבר מאווררים ותנורים. מעדות האב עלתה תמונה ברורה לגבי התנהגות אלימה ושלוחת רסן של המשיב, שהשתולל איים ותקף את בני משפחתו חרף תחנוני האב אליו להפסיק. המשיב נרגע בשלב מסוים, לאחר שאביו הבטיח לו "שיקבל מה שהוא רוצה" (הודעת שאדי טאהא מיום 2/4/21 ש' 239), אך למחרת שב ואיים כי אם אחיו לא ינשק את ידו ויבקש ממנו סליחה, הוא ישבור את העסק. רק בשלב זה התקשר האב שאדי לקרוב המשפחה, ובהמשך נקראה המשטרה.

11. גם אמו של המשיב ופיקה טאהא מסרה ביום 2/4/21 כי המשיב היה זה שתקף את סייף, ובהמשך את אביו (ש' 14), כי שבר את המיטות, וגרם לאב חבלה. בגרסה מאוחרת יותר, אישרה האם כי פנתה לקרוב משפחתה "אבו זאכי" ובקשה ממנו סיוע כי פחדה שיקרה בבית אסון בגלל המשיב (הודעתה מיום 5/4/21 ש' 23).

12. אותו אבו זאכי, הנו דודה של ופיקה אם המשיב, קאסם חמדאן, המשמש כקב"ט מועצת כפר כנא. הלה מסר כי קיבל שיחת טלפון מאחר, אחיו של שאדי טאהא, על כך שהמשיב מונע מבני ביתו לצאת, וכי עוד מעט יקרה אסון. הקב"ט הגיע לבית המשפחה ביום המעצר בסמוך לשעה 20.00, וראה את אבי המשיב שוכב וסובל מכאבים בשל החבלה שנחבל מהמשיב. קאסם מסר כי אמו של המשיב הייתה מפוחדת ורועדת עת שיתפה אותו בפרטי האירוע. למקום הגיעו שוטרים, וקאסם ניסה לברר עם המשיב

את עמדתו ולהרגיעו. המשיב מסר לקאסם כי הוא דורש כבוד כאח בכור, ובהמשך, התנגד לשוטרים, עד שאלה נאלצו להשתמש נגדו בטייזר.

13. גם גרסת אחותו של המשיב שאדיה, גוללה התנהגות תוקפנית של המשיב כלפי בני ביתו, בהתאם לעובדות שנוסחו בכתב האישום, וללא התנהגות תוקפנית נגדית של אחרים כלפיו.

14. אחיו של המשיב מחמד (חמודה), קטין יליד 2006, מסר שראה את שני אחיו, המשיב וסייף, רבים, וכי המשיב הכה את אביו ואף אותו כשניסו השניים להפריד.

15. גרסתו של סייף נגבתה במספר הודעות. סייף, הצעיר מהמשיב בשנתיים בערך, מסר כי השניים עובדים יחד בעסק לשטיפת רכבים, וכי קיימת ביניהם אי הסכמה לגבי תפקודו של המשיב. סייף מסר כי המשיב אינו נוהג באופן מכובד בלקוחות. לדבריו, בשיחה מלפנות בוקר, תקף אותו המשיב בתגובה לפנייתו אליו, והחל לזרוק חפצים, ובהמשך תקף את אביהם שניסה להפריד. האירוע נפסק באותו שלב, ואולם בהמשך, כשסייף ישן בחדר, הכה אותו המשיב בגבו, ואז גם את אביו שניסה להפריד. סייף מסר כי מדובר בתופעה חוזרת שבה המשיב תוקף אותו.

16. המשיב, בגרסתו הראשונה בליל עיכובו (עדות "ז"), אישר כי בינו לבין סייף יש מתיחות מסוימת סביב עבודתם בעסק, וטען כי סייף אינו פונה אליו בכבוד. בליל האירוע, כך לטענת המשיב, הוא פנה לסייף בדרישה שייכבד אותו, והעניין גלש לכך ששני האחים דחפו אחד את השני. בהמשך, לדבריו, הלך סייף לישון בחדר. המשיב ראה את התמונה של החדר ההפוך, שהוצגה לו בחקירתו, והסביר כי מדובר בתוצאה של הדחיפות ההדדיות. המשיב הכחיש כי נגע באב המשפחה או באח הקטן, והכחיש שהתנגד לשוטרים או כי איים להתחמש בסכין. בגרסה מאוחרת יותר, חזר ואמר כי היו דחיפות הדדיות, אשר במהלכן נגרם נזק לחפצים. רק לאחר שהוצג לו תיעוד רפואי שלו עצמו, שתיעד סימן נשיכה בחזה, מסר המשיב כי אחיו סייף נשך אותו (חקירתו מיום 5/4/21 ש' 55). המשיב שלל את הטענה כי התנגד למעצר וטען שפחד מהשוטרים, ולכן התנהג באופן סוער.

17. סקירתו של חומר החקירה, שבמרכזו הודעותיהם של בני משפחת המשיב - אחיו סייף, אביו, אמו, אחיו מחמד והאחות שאדיה, וכן הודעתו של הדוד קאסם חמדאן, שהגיע לבית אחרי שנקרא לסייע ממצוקתה של אם המשיב, מביא למסקנה כי האירוע המתמשך שהביא את בני המשפחה לקרוא לסיוע משטרי, היה רחוק מלהיות אירוע שולי והדדי של מריבת אחים.

18. דוחות השוטרים והצילום במצלמות הגוף משלימים את התמונה לגבי התנהגות תוקפנית, אלימה ופרועה של המשיב, ללא הדדיות או אלימות תורמת שיש לה משקל ממשי מפני בני המשפחה האחרים.

19. אמנם נכון כי המשיב גם נחבל, בסימן נשיכה בחזה ובחבלה קלה באגודל, וכי האח סייף אישר, ולא מיד, כי הוא גרם את החבלה למשיב, ואולם אין בעניין זה להפחית מהקביעה כי ההתנהגות האלימה והתוקפנית הייתה של המשיב, וכי התנהגות זו היא שהציתה את האירוע. המאשימה נתנה משקל נכון לכך שגם המשיב נחבל, משצינה עובדה זו בכתב האישום, שבו נכתב כי גם המשיב נחבל אגב האירוע.

20. כידוע, שלב המעצר איננו השלב בו נדרש, אף לא ניתן, לבצע קביעות מהימנות. בשלב זה, מצאתי כי גרסאותיהם של עדי התביעה נעדרות סימני אזהרה בדבר רצון להפללה או חוסר כנות. לעומת זאת, דווקא גרסת המשיב ניכרת בסימנים של ניסיונות למזער את האירוע ואת חלקו בו, ואינה תואמת את יתר הגרסאות. בולט ניגוד בין ההתנהגות של המשיב שתועדה במצלמת גוף ובדוחות, על התנהגות פרועה של המשיב לעיני המשטרה, כולל איומים והתרסה פעילה, לבין התיאור של המשיב את התנהגותו, כהתנהגות שמקורה בפחד מהמשטרה.

מצאתי, לסיכום, כי חומר החקירה מבסס ראייתית לכאורה את עובדות כתב האישום, ללא כל קודי מהותי או חולשה ראייתית.

עילת מעצר

21. המחלוקת על קיומה של עילת מעצר באה בהמשך ישיר למחלוקת לגבי ראיות. ב"כ המשיב טען כי מדובר בצעיר שרוב עם אחיו ובכך בלבד, וכי אין עילה למעצר בגין התנהגות זו, שאיננה חמורה. צוין כי מדובר ב"בגיר צעיר" ללא כל עבר פלילי.

22. סבורני כי משנקבע כי תמונת כתב האישום נתמכת בראיות של ממש, כפי שתואר לעיל, הרי שנמצא כי מתקיימת מסוכנות מצד המשיב. לא ניתן להתעלם מתוכן עדויותיהם של הורי המשיב, וממידת חוסר האונים שבגרסתם, על כך שהמשיב מתמיד בהשלטת אימה בבית, ועל כך שהתנהגותו כלפי בני משפחתו, בעיקר כלפי אחיו סיף, אבל לא רק כלפיו, הנה התנהגות שניכרת באדנות ובדרשנות, ובהמשך גם בתוקפנות ואלימות מילולית ופיזית. האב מסר כי הוא חושד שהמשיב משתמש בסמים, ודברים אלה חוזקו גם בעדות האם, חרף נימתה המגוננת כלפי בנה המשיב. המשיב אמנם לא הואשם בעבירת סמים, אך יש לתת משקל לדברים אלה, שהובאו על ידי בני משפחה כסימן מדאיג נוסף בתחושותיהם לגבי המשיב. ההתנהגות שתוארה על ידי השוטרים והעד קאסם חמדאן, לגבי התנהגותו הפרועה של המשיב, ואיומיו להתחמש בסכין, מביאה למסקנה כי קמה עילת מעצר, שהנה מסוכנות מצד המשיב כלפי בני משפחתו, ולא מן הנמנע שגם כלפי אחרים, אם ייקלע המשיב למחלוקות ואי הסכמות אחרות.

קיימת עילת מעצר, המחייבת לכל הפחות איתור חלופה נאותה.

חלופת מעצר

23. המשיב הציע שתי חלופות מעצר חלופיות.

על פי האחת, ישה המשיב בביתה של גב' שירן פרח בחיפה, ועל פי השנייה, ישה בית סבתו בכפר כנא, בהשגחתה של אחות אמו גב' תחריר סעאידה.

ב"כ המשיב ביקש שלא לדחות את ההחלטה לקבלת תסקיר מעצר, עניין המחייב דחייה ממושכת, וטען כי נתוני של המשיב מחייבים שחרור לאחת החלופות כבר כעת, במיוחד לאור תקופת הרמדאן.

24. לצערי, לא מצאתי כי די בכל אחת מהחלופות להתאים לעילת המעצר.

בכל אחת מההצעות החלופיות מדובר במשמורנית יחידה, שהציעה לשאת בנטל ההשגחה על המשיב, וזאת מבלי שהוצע גורם סמכותי ומהימן דיו, שיהיה בו להוות מחסום מספק לנתוני המשיב, שהותיר רושם כי הוא צעיר שעלול להתפרץ באלימות ולסכן את סביבתו הקרובה.

גב' פרח, צעירה בת 32, המתגוררת בחיפה ומטופלת לבדה בשלושה ילדים, לא הותירה רושם מהימן מספיק, ולא מסרה פרטים באופן אמין לגבי הרשעתה בפלילים בשנת 2016, שאותה לא חשפה חרף שאלה בנושא. העדה לא הותירה רושם סמכותי, ודעתי לא נחה בשאלת מילוי חובות של פיקוח, או של דיווח לגבי הפרה.

הדודה, גב' סעאידה, הותירה רושם בלתי מספק, כשל מי שהגיעה לבית המשפט שלא ברצון כנה, ונותר לי ספק, שמא נאלצה להגיע לבקשת אחרים ולהציע עצמה למשימת ההשגחה על המשיב. מדובר בחלופה בכפר כנא, מקום בו אירע האירוע ובו מתגוררים המתלוננים. לא מצאתי את החלופה הולמת.

25. בטרם הקראת החלטה זו, הציע הסנגור החדש, עו"ד ח'ורי, חלופה אחרת ועניין זה נבדק טרם נחתמה החלטה זו, כפי שמפורט בראש הפרוטוקול.

ניתנה היום, ט"ז אייר תשפ"א, 28 אפריל 2021, במעמד
הצדדים.